

Adepten, Avatars, Chohans, Hiërofanten, Mahatma's, Nabu's

Empedocles.

Empedocles (490-430 v. Chr c) Griekse filosoof en dichter, wiens systeem was gebaseerd op de interactie van de vier elementen (vuur, lucht, aarde en water), door hem rhizomata (wortels), genoemd onder de invloed van liefde en haat (aantrekking en afstoting). Zijn leer, zoals transmigratie, komt overeen met die van Pythagoras.

Vertaald uit Encyclopedia Theosophical Glossary.

*****

Kepler kwam bijna 300 jaar geleden tot deze 'merkwaaardige hypothese'. Hij had de theorie van de aantrekking en afstoting in de Kosmos niet ontdekt, want die was al bekend sinds de tijd van **Empedocles**. Deze noemde de twee tegengestelde krachten 'haat' en 'liefde' – en dit komt op hetzelfde neer. Maar Kepler gaf een tamelijk goede beschrijving van het kosmische magnetisme. Dat zo'n magnetisme in de natuur bestaat, is even zeker als dat zwaartekracht niet in de natuur bestaat; in ieder geval niet zoals de wetenschap die onderwijst, die nooit rekening hield met de verschillende manieren waarop de tweevoudige kracht – die het occultisme aantrekking en afstoting noemt – binnen ons zonnestelsel, de atmosfeer van de aarde en daarbuiten in de Kosmos kan werken¹

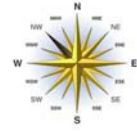
De Geheime Leer 1:546

© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

*****

---

¹ 'De trans-solaire ruimte', zo schrijft de grote Humboldt, 'vertoont tot nu toe geen enkel verschijnsel dat analoog is aan **ons** zonnestelsel. Het is een eigenaardigheid van ons stelsel, dat de materie zich hierin verdichtte tot ringvormige nevels, waarvan de kernen zich verdichten tot aardbollen en manen. Ik zeg nogmaals, **iets dergelijks is tot nu toe nooit buiten ons planetenstelsel waargenomen.**' (Zie **Revue Germanique** van 31 dec. 1860, art. 'Lettres et conversations d'Alexandre Humboldt'.) Het is waar dat, sinds in 1860 de nevelvlektheorie ontstond en deze beter bekend werd, enkele overeenkomstige verschijnselen buiten het zonnestelsel **zouden zijn** waargenomen. Toch heeft de grote man volkomen gelijk en zijn er geen **aardbollen** of **manen – behalve in schijn** – buiten ons zonnestelsel, of van dezelfde soort stof als men in ons *stelsel vindt*. Zo luidt de occulte leer.

Theosofie de archaïsche wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

Een andere Griekse filosoof, **Empedocles**, gebruikte voor deze zelfde kosmische essenties het woord rhizomata, dat wortels betekent, een term die ook door HPB werd gebruikt.

Bron van het Occultisme, blz. 253

© 2006 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

*****

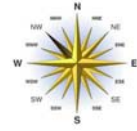
Zelfs nu nog kunnen we zeggen dat de heiligste leer die we als theosofen hebben, ons heiligste mysterie of ons meest occulte streven, is zo te leven en te denken en te studeren en getraind te worden dat de individuele mens één wordt met het goddelijke. We bevinden ons op de opgaande boog, zodat we deze eenwording nu tot stand kunnen brengen – sommigen meer dan anderen. Als de eenwording volledig is, is er sprake van een boeddha of een christus. Als de eenwording minder volledig is, spreken we van een mahâtma of een van de hoogste chela's. Is de eenwording nog onvollediger dan gaat het over enkele groten uit de geschiedenis van de mensheid, meestal op het gebied van filosofie en religie: grote denkers en leraren zoals Pythagoras en Plato en **Empedocles** en andere wijzen uit Egypte en Syrië en in de druïdische streken van Duitsland, Frankrijk en Groot-Brittannië en ook in Perzië.

Aspecten van de Occulte Filosofie, blz. 79

© 1999 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

*****

Wat is zwaartekracht? Precies hetzelfde. We noemen het liefde. Eens als de wetenschap heeft geleerd dat zwaartekracht bipolair is, zoals elektriciteit en magnetisme, zullen we misschien de wijsheid van de oude Griek **Empedocles** zien terugkeren, die in zijn tijd leerde dat het heelal in zijn baan wordt gehouden, zijn structuur van schoonheid en harmonie handhaaft door de twee grote kosmische krachten, liefde en haat, zoals zij het betitelen. Het is geen goede benaming. Aantrekking en afstoting: beter, maar niet goed. Misschien zou men kunnen zeggen liefde en afstoting; haat is geen goed woord. Prachtige gedachten!

**Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.**

Aspecten van de Occulte Filosofie, blz. 322

© 1999 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

Al met al was **Empedocles** niet zover naast de waarheid met zijn leer van kosmische liefde en haat, twee beginselen van de natuur die zowel in het heelal zelf actief zijn alsook in en temidden van de atomaire individuen waaruit het heelal is opgebouwd. Of ze nu liefde en haat of aantrekking en afstoting worden genoemd, het gaat erom dat ze beide de manifestaties zijn van de vitale kracht of energie van onzichtbare kosmische entiteiten in verschillende stadia van evolutionaire ontwikkeling, waarbij deze vitale magnetische uitstroming precies afhangt van de hoeveelheid van de respectieve emanaties en de afstand tussen de twee of meer individuen die op deze manier betrokken zijn bij de wederzijdse actie en reactie – een uitspraak die doet denken aan Newtons gravitatiewet, die zegt dat de zwaartekracht evenredig is aan de respectieve massa's van twee of meer lichamen en omgekeerd evenredig aan het kwadraat van hun onderlinge afstand.

De Esoterische Traditie blz. 229-230

© 1999 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

*****

In onze esoterische en zelfs in onze exoterische literatuur is vaak gezegd dat het zich voortdurend overgeven aan slechte daden en het leiden van een slecht leven, leidt tot het verlies van de ziel, en dat het zich voortdurend wijden aan goedheid, zuiverheid en deugdzaam handelen, aan aspiratie en liefde, leidt tot eenwording met de innerlijke god. Beide zijn het gevolg, hoewel in lijnrecht tegenovergestelde richtingen, van dezelfde natuurwet, de wet van aantrekking – of misschien nauwkeuriger van psychomagnetische aantrekking – en afstoting; een van de manifestaties van die universele orde van de natuur die we aantrekking en afstoting kunnen noemen, of waarnaar we kunnen verwijzen met de termen haat en liefde van de grote Griekse filosoof **Empedocles**, of met de omschrijving 'de wet van de tegengestelden', of van de tegenpolen.

Dialogen van G. de Purucker, blz. 1039

© 2005 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

*****